

6. 9. 2005

ID: 35666

Trestný čin krádeže a mladistvý

Samotný fakt vloupání za účelem zmocnění se cizí věci je pouze formálním znakem skutkové postaty trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. Vedle toho je pak třeba se zabývat existencí okolností zvyšujících stupeň nebezpečnosti takového jednání.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 11 Tdo 1076/2003, ze dne 11.11.2003)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání dovolání mladistvého L. B., proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 12 To 109/2002, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 268/2001, a rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 12 To 109/2002, a rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29. 1. 2002, sp. zn. 2 T 268/2001, zrušují. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. se zrušují také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265m odst. 1 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že mladistvý L. B. se zproštuje podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák., jehož se měl dopustit tak, že v přesně nezjištěné době léta roku 2000 v obci Ž. společně s ml. M. P. a s nezletilým M. P. po vytržení petlice zajišťující okenici vnikli do prodejního stánku na hřišti, který prohlédali a odcizili zde částku 30,- Kč ke škodě J. H., tedy měl si přisvojit cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchat vloupáním.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29. 1. 2002, sp. zn. 2 T 268/2001, byl mladistvý L. B. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. a byl mu za to uložen trest obecně prospěšných prací ve výši 50 hodin. Podkladem pro to bylo zjištění, že "v přesně nezjištěné době léta roku 2000 v obci Ž. společně s nezl. M. P. a ml. M. P. (samostatně projednávaným), po vytržení petlice zajišťující okenici vnikl do prodejního stánku na hřišti, který prohlédl a odcizil zde částku 30,- Kč ke škodě J. H."

Proti rozsudku soudu prvního stupně podal mladistvý L. B. odvolání, o kterém Krajský soud v Hradci Králové jako soud odvolací rozhodl usnesením ze dne 25. 4. 2002, č. j. 12 To 109/2002, tak, že je podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítl.

Mladistvý L. B. podal prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě dovolání proti výše označenému usnesení odvolacího soudu. Jako důvod dovolání mladistvý uvedl nesprávné právní posouzení skutku, tedy uplatnil dovolací důvod předpokládaný ustanovením § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Dovolatel namítl, že předmětem sporu není otázka skutkových zjištění, neboť je pravdou, že se dopustil výše popsaného skutku, který z formálního hlediska naplňuje skutkovou podstatu trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. Má ovšem za to, že jeho jednání bylo posouzeno jako trestný čin v rozporu s ustanovením § 3 odst. 2 tr. zák., resp. v rozporu s ustanovením § 75 tr. zák., když soudy nesprávně učinily závěr, že zjištěný skutkový stav vykazuje v případě mladistvého L. B. vyšší stupeň společenské nebezpečnosti činu než malý. Poukázal na to, že konkrétní okolnosti spoluurčující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost jsou uvedeny v § 3 odst. 4 tr. zák. Skutečně došlo ke vniknutí do prodejního stánku za účelem nalézt zde něco k pití, aniž mladistvý předpokládal, že by se tam mohlo nacházet něco hodnotnějšího. Vniknutí dovnitř neproběhlo žádným násilným způsobem, nýbrž fyzicky zcela nenáročným odstraněním jednoho hřebíku a následným odejmutím petlice. Stejně tak škoda způsobená jednáním mladistvého je hluboko pod hranicí částky určující škodu nikoliv nepatrnou. Soudy při posuzování materiální podmínky trestní odpovědnosti hodnotily osobu mladistvého příliš jednostranně, když poukazovaly na jeho problémy v učilišti, popř. v rozporu s principem presumpce nevinny v jeho neprospěch hodnotily to, že byl v roce 1996 šetřen pro podezření z činu proti majetku, jímž měla být způsobena škoda ve výši asi 350,- Kč. Tato věc byla s ohledem na skutečnost, že mladistvý tehdy neměl 15 let odložena, aniž byly blíže objasněny okolnosti tohoto případu. Zdůraznil, že dosud nebyl ani soudně trestán, ani projednáván v rámci přestupkového řízení, ani nebyl řešen komisí péče o rodinu a děti pro závadové chování. Nesouhlasí rovněž se závěrem soudu, že neprojevil upřímnou lítost nad svým jednáním, když poukázal na svůj projev v hlavním líčení, jímž se poškozenému omluvil. Má tedy za to, že všechny tyto okolnosti případu ukazují na

nedostatek materiální podmínky trestného činu vyplývající z ustanovení § 75 tr. zák. V tomto směru poukázal též na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 1998, sp. zn. 3 Tz 76/98, dále pak na rozhodnutí č. 9/1996 Sb. rozh. tr., dále pak na stanovisko Nejvyššího soudu ČSSR č. [16/1982](#) Sb. rozh. tr., jakož i na náleží Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 173/94, (publikován pod č. 16 ve sv. č. 3 Sb. nálezů a usnesení Ústavního soudu). Má za to, že jeho jednání nenaplnuje požadavky vyplývající z materiální podmínky trestní odpovědnosti mladistvých, že se jedná toliko o neuvážené jednání ("klukovinu"), kdy s ohledem i na výši způsobené škody nebylo možno toto jednání posuzovat jako trestný čin. V závěru dovolání pak navrhl, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil, aby též zrušil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl ve věci sám tak, že se mladistvý zproštuje obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. s tím, že skutek uvedený v obžalobě není trestným činem.

Z vyjádření státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství se podává, že dovolatel uplatnil řádným způsobem zákonem předvídaný dovolací důvod uvedený v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., byť by bylo přesnější uvedení též ještě ustanovení § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. Má však za to, že podané dovolání je neopodstatněné. Dovolatelovy námitky stran nedostatku materiální stránky posuzovaného trestného činu jsou zjevně nedůvodné, neboť soudy obou stupňů byla pečlivě zkoumána a způsobem odpovídajícím dosavadní soudní praxi ve vztahu k ustanovení § 75 tr. zák. také hodnocena otázka materiální podmínky trestnosti činu. Zejména pak odvolací soud se námitkami v tomto směru již velice výstižně a přesvědčivě zabýval a zohlednil též i závěry vyplývající z výše uváděné judikatury obecných soudů a Ústavního soudu. Soudy dospěly ke správnému závěru, že v posuzované věci je stupeň společenské nebezpečnosti činu vyšší než malý, a proto byl mladistvý správně uznán vinným trestným činem. Ve vyjádření bylo zdůrazněno i to, že mladistvý v době spáchání činu dovršil sedmnáctý rok věku, měl zkušenosti z předchozí doby, kdy byl šetřen pro čin proti cizímu majetku. Námitka ohledně zanedbatelné výše způsobené škody není na místě s ohledem na zjištění, že mladistvý se nesnažil upravit svůj vztah s poškozeným. Také motivace jeho jednání neodpovídá skutečnosti, když po vniknutí do stánku tento prohledával a našel tam peníze, nikoliv "něco" k uspokojení žízně. Je třeba také poukázat na jeho vztah k dodržování školního řádu a plnění studijních povinností na odborném učilišti, takže soudy postupovaly správně, pokud jeho dosavadní způsob života hodnotily negativně. V závěru svého vyjádření státní zástupkyně uvedla, že namítaná bagatelní výše způsobené škody nemůže sama o sobě vést k závěru, že stupeň společenské nebezpečnosti činu je tak malý, že brání vyvození trestní odpovědnosti mladistvého L. B. za předmětný trestný čin ve smyslu § 75 tr. zák. Proto navrhla, aby Nejvyšší soud dovolání odmítl podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř.

S ohledem na výše uvedené okolnosti Nejvyšší soud přezkoumal podle § 265i odst. 3, 4 tr. ř. napadené rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a poté dospěl k následujícím závěrům.

Trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. se dopustí, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a čin spáchá vloupáním.

Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 14 tr. zák. se vloupáním rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru lští, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly.

Trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. se lze dopustit také přisvojením si cizí věci jejím zmocněním, pokud pachatel tím způsobí škodu nikoliv nepatrnou (písm. a) citovaného ustanovení/, spácháním činu na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě (písm. d) citovaného ustanovení/, dále tím, že se pachatel bezprostředně po činu pokouší uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí (písm. c) tohoto ustanovení/, anebo byl-li pachatel za takový čin v posledních 3 letech odsouzen nebo potrestán (písm. e) tohoto ustanovení/.

Podle § 3 odst. 2 tr. zák. čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky činu, jež jsou uvedeny v trestním zákoně (§ 3 odst. 1 tr. zák.). Podle § 75 tr. zák. pak v případě trestní odpovědnosti mladistvých platí, že čin, jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně není trestným činem, jestliže je spáchán mladistvým a stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost je malý. Mladistvým se přitom ve smyslu ustanovení § 74 odst. 1 tr. zák. rozumí pachatel, který v době spáchání trestného činu dovršil patnáctý rok svého věku a nepřekročil osmnáctý rok svého věku. Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost se určuje podle kritérií příkladmo uvedených v ustanovení § 3 odst. 4 tr. zák. Mezi tato kritéria patří např. význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka.

Je třeba připomenout, že v podaném dovolání se ani v nejmenším nečiní sporným otázka náležitého zjištění skutkových okolností, za nichž došlo ke spáchání posuzovaného činu mladistvým L. B. Pro úplnost lze dodat, že ostatně případné skutkové výhrady by ani nebylo možno podřadit pod dovolatelem uplatněný dovolací důvod, který spočívá v námitkách ohledně nesprávné aplikace hmotného práva na zjištěný skutkový stav věci /tj. dovolací důvod předvídaný ustanovením § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř./.

Podstatou dovolacích námitek je totiž tvrzení, že mladistvým

byly naplněny pouze formální znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže provedeného vloupáním ve smyslu ustanovení § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák., ale že čin nenaplnuje zákonný požadavek, aby stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost byl vyšší než malý (§ 75 tr. zák.). Pokud soudy dospěly k opačnému závěru, pak jejich rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku, neboť podle názoru dovolatele ve věci, pro nedostatek materiální podmínky trestnosti činu, nejde o trestný čin.

Naplnění formálních znaků skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. se opírá o ničím nezpochybnitelné zjištění, že mladistvý B. v nezjištěné době léta roku 2000 v obci Ž. společně s dvěma dalšími osobami po vytržení petlice (odstraněním jednoho hřebíku) zajišťující okenici vnikl do jinak opuštěného a prázdného prodejního stánku na hřišti, který prohledal a odcizil zde nalezenou částku 30,- Kč v drobných mincích ke škodě poškozeného H. Z odůvodnění rozhodnutí soudů obou stupňů se pak podává, že při posouzení materiální podmínky trestnosti tohoto činu bylo zohledněno to, že došlo k odcizení peněžní částky, byť v nevýrazné výši, překonáním jistící překážky s použitím síly, byť ne nikterak velké. Pokud mladistvý jako motiv svého činu uváděl, že ve stánku hledal něco k pití, tak je nepochybné, že k pití ve stánku nic nebylo a že mladistvý odcizil peníze (30,- Kč). Dále se soudy soustředily na poznatky o chování mladistvého v učilišti, kde vykazoval neomluvenou absenci a byl z učení podmíněně vyloučen. Poukázaly též na to, že ohledně předchozího činu spáchaného vloupáním do stánku PNS a odcizením zboží v hodnotě 24,50 Kč bylo odloženo trestního stíhání mladistvého B., který v té době (v roce 1996) měl třináct let. I když jinak v tomto směru zdůraznily, že mladistvý dosud nebyl soudně trestán a že k jeho osobě není zásadnějších výhrad. Dále pak v souvislosti s naplněním materiální podmínky trestnosti činu vzaly v úvahu, že mladistvý poškozenému neuhradil způsobenou škodu a projev jeho lítosti v hlavním líčení nad spáchaným činem nebyl upřímný. Poukázaly i na to, že mladistvý v době řízení před oběma soudy nenastoupil do žádného zaměstnání, byť toto sliboval. Tyto úvahy vedly soudy k závěru, že čin mladistvého dosahuje takového stupně nebezpečnosti pro společnost, který je vyšší než malý ve smyslu ustanovení § 75 tr. zák.

Nejvyšší soud se s těmito právními závěry nižších soudů ohledně naplnění materiální podmínky trestnosti činu neztotožnil.

Jak bylo výše již uvedeno, trestný čin krádeže lze spáchat některou z alternativních forem jednání uvedených v § 247 odst. 1 písm. a) až e) tr. zák. Tyto alternativy jsou si z hlediska typového stupně společenské nebezpečnosti činu postaveny naroveň. To znamená, že nepatrná hodnota cizí věci, které se pachatel např. zmocnil vloupáním, sama o sobě ještě neznamená, že uvedený čin vykazuje nepatrný (popř. malý) stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, a že proto je vyloučena trestnost takového činu (viz rozhodnutí č. 38/1993 - III. Sb. rozh. tr.). U trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. sice výše způsobené škody není jeho zákonným (formálním) znakem, což na druhé straně ovšem neznamená, že hodnota pachatelem odcizené věci je i v těchto případech zcela bezvýznamná pro posouzení trestnosti takového činu. Při zjištění zanedbatelné hodnoty odcizené věci a při současné neexistenci jiných okolností zvyšujících stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, lze učinit závěr, že není splněna materiální podmínka trestnosti činu ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 tr. zák. (srov. rozhodnutí č. 25/1999 - II. Sb. rozh. tr.). Takový závěr tím spíše platí v případech, jde-li o posuzování materiální podmínky trestnosti činu mladistvého, tedy o posouzení věci z hlediska ustanovení § 75 tr. zák. Samozřejmě v této souvislosti nelze přehlédnout, že při úvahách o tom, zda obviněný naplnil materiální znak trestnosti činu a zda v jeho případě čin dosahoval vyššího stupně nebezpečnosti pro společnost, než je stupeň nepatrný, popř. malý /§ 3 odst. 2, § 75 tr. zák./, je nutno vycházet též ze skutečnosti, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný, popř. malý. Citovaná ustanovení se proto uplatní jen tehdy, když stupeň nebezpečnosti pro společnost v konkrétním případě, přestože byly naplněny formální znaky určité skutkové podstaty, nedosáhne stupně odpovídajícího dolní hranici typové nebezpečnosti činu pro společnost, když tedy nebude odpovídat ani nejléčším běžně se vyskytujícím případům trestného činu této skutkové podstaty (č. 43/1996 Sb. rozh. tr.). Přitom všechna kritéria spoluurčující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je nutno hodnotit komplexně. V případě mladistvých pachatelů bude mít nepochybně značný význam hodnocení jeho osoby. Při posuzování konkrétních okolností spáchaní činu, jakož i při posuzování ostatních kritérií naznačených v ustanovení § 3 odst. 4 tr. zák., je u mladistvých pachatelů třeba mnohem více než u dospělých pachatelů přihlížet k různým vlivům, jež na ně působily, je třeba přihlížet i k tomu, do jaké míry byl mladistvý schopen čelit či odolávat určité situaci, a je třeba i shovívavěji hodnotit pohnutky jednání mladistvého než je tomu u dospělého pachatele. Přitom při určování stupně nebezpečnosti trestného činu pro společnost (§ 3 odst. 4 tr. zák.) soud musí přihlížet nejen k okolnostem, které zakládají znaky trestného činu, kterým byl mladistvý uznán vinným, nýbrž i k dalším okolnostem, které sice nejsou nutné k naplnění znaků trestného činu, které však charakterizují spáchaný skutek nebo jeho pachatele a mají vliv na jeho konkrétní společenskou nebezpečnost, přičemž znovu je třeba zdůraznit, že u mladistvého nestačí naplnění pouze vyššího než nepatrného stupně nebezpečnosti činu (srov. č. 13/1972 - II. a č. [16/1982](#) Sb. rozh. tr., náleží Ústavního soudu ze dne 22. 3. 1995, sp. zn. IV. ÚS 173/94 - publikován pod č. 16 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, sv. 3).

V posuzované věci dospěly nižší soudy k závěru, že čin mladistvého B. je trestným činem i z hlediska naplnění zákonem požadovaného stupně jeho nebezpečnosti pro společnost. Jak je výše již uvedeno, soudy tento závěr v podstatě dovodily z toho, že ke spáchání činu došlo vloupáním, že mladistvý dostatečně nelitoval svého jednání, že jím tvrzená motivace činu byla vyvrácena, že nenahradil způsobenou škodu a že v jeho dosavadním životě se vyskytly některé negativní skutečnosti. Na základě posouzení těchto okolností pak byl učiněn závěr, že v posuzované věci jde i z materiálního hlediska o trestný čin.

Nejvyšší soud se s těmito závěry neztotožňuje, protože samotný fakt vloupání za účelem zmocnění se cizí věci je toliko formálním znakem skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. a ve smyslu výše již uvedeného je třeba se zabývat existencí okolností zvyšujících stupeň nebezpečnosti takového jednání.

Především je třeba posuzovat samotnou intenzitu naplnění formálního znaku této skutkové podstaty, pokud jde o jednání pachatele naplňující zákonný znak "vloupání" ve smyslu ustanovení § 89 odst. 14 tr. zák.

Výše již popsané okolnosti vloupání však neukazují na to, že by vlastní způsob provedení činu vloupáním vykazoval takovou intenzitu naplnění tohoto zákonného znaku, aby k této okolnosti bylo možno přihlédnout i z hlediska požadavků vyplývajících z ustanovení § 3 odst. 4 tr. zák. a § 75 odst. 2 tr. zák. K vniknutí do prodejního stánku došlo odstraněním petlice zajišťující okenici tím způsobem, že byl vytažen jeden hřebík, který tuto petlici držel a poté bylo vysazeno okno. Po vniknutí do stánku byla petlice uvedena zase zpět do původního stavu. K překonání jistící překážky nebyla tedy vynaložena žádná výraznější síla, což také výslovně konstatuje odvolací soud v napadeném rozhodnutí.

Není také sporu o tom, že prodejní stánek byl prázdný, mimo provoz, a že v něm byly zanechány toliko drobné mince v hodnotě cca 30,- Kč. Výše způsobené škody (celkem 30,- Kč) je skutečně zanedbatelná - formální znak jiné alternativy /pod písm. a/) téhož trestného činu přitom vyžaduje k trestní odpovědnosti způsobení škody nikoli nepatrné, tj. škody, která činí nejméně 5.000,- Kč (§ 89 odst. 11 tr. zák.).

Jestliže čin mladistvého byl motivován tím, že ze stánku chtěl vzít nějaké cukrovinky nebo něco k pití, což pak také skutečně realizoval tím, že odcizenou částku 30,- Kč použil k zakoupení limonády a cukrovinek, tak ani tyto okolnosti nezvyšují nebezpečnost jeho jednání.

Přitom ve shodě se závěry nižších soudů, je třeba zdůraznit, že mladistvý dosud nebyl soudně trestán, ani postižen pro přestupek. Pokud se u mladistvého vyskytovaly určité výchovné problémy (zejména neomluvené absence v učilišti), pak to ovšem nebyly tak závažné negativní jevy, které by nasvědčovaly nějakému zvýšenému stupni narušení jeho osoby. Obdobně to platí i ve vztahu k zjištění, že ve věku přibližně 13 let a zhruba 4 roky před posuzovaným činem byl ohledně mladistvého vedeno řízení v souvislosti s jiným drobným majetkovým deliktem. Z obsahu spisu vyplývá, že mladistvý trestnou činnost v plném rozsahu doznal a litoval jí způsobem odpovídajícím jeho věku. Jestliže poškozený, který se o vniknutí do stánku a o odcizení částky 30,- Kč dozvěděl od orgánů činných v trestním řízení až s delším časovým odstupem, vůbec ani neuplatnil nárok na náhradu škody, a to i z důvodu její naprosté zanedbatelnosti, pak vůbec nelze podceňovat význam toho, že mladistvý se poškozenému v hlavním líčení omluvil, že v hlavním líčení se za přítomnosti poškozeného doznal k činu a jeho spáchání litoval.

Uváží-li se tedy všechny výše popsané okolnosti posuzovaného případu tak, jak byly správně zjištěny i nižšími soudy (zejména vlastní způsob provedení vloupání, míra zavinění mladistvého a jeho pohnutka, povaha a výše způsobeného škodlivého následku, postoj mladistvého ke spáchanému činu), pak je nesprávný závěr obou nižších soudů, že čin mladistvého B. vykazuje takový stupeň společenské nebezpečnosti jaký předpokládá ustanovení § 75 tr. zák. Jestliže čin mladistvého nevykazuje zákonem vyžadovaný stupeň společenské nebezpečnosti (tj. vyšší než malý), pak se ovšem nejedná o trestný čin. Čin mladistvého by mohl být příslušným orgánem posouzen toliko jako přestupek.

Jestliže ovšem ke spáchání činu došlo v roce 2000, tzn. že uplynula již také doba jednoho roku uvedená v ustanovení § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 3. 2002, kdy uplynutím této doby došlo k zániku odpovědnosti za přestupek, pak takové jednání nelze už jako přestupek projednat.

Nejvyšší soud tedy shledal podané dovolání důvodným, neboť z důvodů výše podrobněji rozvedených je evidentní, že dovoláním napadené rozhodnutí skutečně spočívá na nesprávném hmotně právním posouzení skutku a je tak opodstatněn uplatněný dovolací důvod podle ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

Nejvyšší soud proto ve veřejném zasedání zrušil jak napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, tak i rozsudek Okresního soudu v Pardubicích, jakožto vadnou část mu předcházejícího řízení, a současně zrušil též i

všechna další obsahově navazující na rozhodnutí, která zrušením obou těchto rozhodnutí, pozbyla podkladu.

Protože Nejvyšší soud dospěl k závěru, že čin mladistvého L. B. není trestným činem a že jeho čin nelze už projednat ani jako přeštep, rozhodl po zrušení napadeného rozhodnutí a rozsudku soudu prvního stupně sám ve věci tak, že podle § 226 písm. b) tr. ř. mladistvého L. B. pro skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku obžaloby zprostil, neboť není trestným činem.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)